

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گیلان

شماره ثبت: ۱۶۸

سال: ۱۳۹۷

عنوان: بررسی فراوانی عفونت استروئیلوئیدس استرکوریاليس در بیماران دریافت کننده داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی در بیمارستان‌های شهر رشت در سال ۱۳۹۶

استاد راهنما: آقای دکتر میثم شریف دینی

اساتید مشاور: آقای دکتر کیهان اشرفی، خانم دکتر زهرا عطرکار روشن

نویسنده: لیلا میرزایی ویشکایی

چکیده

مقدمه: استروئیلوئیدازیس نوعی عفونت کرمی منتقله از خاک می‌باشد که توسط نماتود استروئیلوئیدس استرکوریاليس ایجاد می‌گردد. اکثر افراد آلوده دارای سیستم ایمنی سالم فاقد علائم بالینی هستند اما در بیماران دچار ضعف سیستم ایمنی بیماری ممکن است به فرم عفونت افزایش یافته و استروئیلوئیدازیس منتشره تهدید کننده حیات تبدیل شود. هدف از این مطالعه تعیین فراوانی عفونت استروئیلوئیدس استرکوریاليس در بیماران دریافت کننده داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی در بیمارستان‌های شهر رشت در سال ۱۳۹۶ می‌باشد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی و مقطعی، ۴۹۴ نمونه مدفوع از بیماران دریافت کننده داروهای ایمنوساپرسیو شامل ۳۰۶ بیمار تحت درمان با داروهای کورتیکواستروئیدی و ۱۸۸ بیمار مبتلابه بدخیمی که تحت شیمی درمانی بودند، جمع‌آوری گردید. اطلاعات دموگرافیک و رفتاری بیماران از طریق مصاحبه و با استفاده از پرسشنامه جمع‌آوری شد. نمونه‌ها با استفاده از گسترش مستقیم مرطوب و روش فرمالین-اتیل استات و کشت آگار مورد بررسی قرار گرفتند. آنالیز آماری با استفاده از تست Chi-square و با کمک نرم افزار SPSS نسخه 22 انجام شد.

نتایج: در این مطالعه ۲۴ نفر (۴/۹٪) از بیماران آلوده به استروئیلوئیدس استرکوریاليس بودند. از این تعداد به ترتیب ۱۶ نفر (۵/۲٪) بیمار تحت درمان با داروهای کورتیکواستروئیدی و ۸ نفر (۴/۳٪) مبتلابه بدخیمی تحت شیمی درمانی بودند. هیچ اختلاف آماری معناداری بین فراوانی استروئیلوئیدس استرکوریاليس در این دو گروه مشاهده نشد. در این مطالعه بین فراوانی استروئیلوئیدس استرکوریاليس و گروه‌های سنی و تماس با خاک

ارتباط معناداری دیده شد. در حالیکه بین فراوانی استروئیلوئیدس استرکورالیس جنسیت، وضعیت تحصیلی و محل سکونت ارتباط معناداری مشاهده نگردید. فراوانی در گروه شغلی کشاورز بیشتر از سایر مشاغل بود اما ارتباط آماری معناداری مشاهده نگردید. در این مطالعه ۷ نمونه (۱/۴٪)، ۱۴ نمونه (۲/۸٪) و ۲۴ نمونه (۴/۹٪) به ترتیب با روش‌های گسترش مستقیم مرطوب و روش فرمالین-اتیل استات و کشت آگار آلوده بودند. روش کشت نوترینت آگار در مقایسه با روش تغلیظ فرمالین-تر، موارد بیشتری از آلودگی به استروئیلوئیدس استرکورالیس را تشخیص داد، بعلاوه ۱۰ نمونه بیشتر را نیز شناسایی کرد. بنابراین توانایی تشخیص روش کشت آگار ۱/۷ برابر بیشتر از روش فرمالین-اتیل استات در شناسایی موارد مثبت بود.

بحث و نتیجه‌گیری: این مطالعه نشان داد که سن بالا و تماس با خاک از مهمترین عوامل خطر به خصوص در میان افراد دارای ضعف سیستم ایمنی می‌باشند. بنابراین برای تشخیص عفونت استروئیلوئیدس استرکورالیس بکار بردن روش‌های تشخیصی حساس همانند کشت آگار با توجه جدی به این عوامل خطر، قبل از درمان با داروهای سرکوب ایمنی ضروری است.

واژه‌های کلیدی: استروئیلوئیدس استرکورالیس، داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی، سرطان، گیلان